

VOLEBNĀ• PRĀ•VO OD PUBERTY?

PondĀ•lĀ-, 22 duben 2019

BarevnĀ© revoluce, kterĀ© hlĀ; sajĀ-
demokracii, ale ve skuteĀ•nosti vytvĀ; Ā™ejĀ-cĀ- chaos, kterĀ½ konĀ•Ā- diktaturou, jsou
potĀ™ebnĀ© pro rozvrĀ; cenĀ- tradiĀ•nĀ-ch pomĀ; rĀ-. K tomu se hodĀ- nejlĀ©pe zmanipulovanĀ-
mladĀ- lidĀ©; a Ā•Ā-m mladĀ; Ā-, tĀ-m lĀ©pe manipulovatelnĀ-. UrĀ•itĀ© anarchistickĀ© sĀ-ly,
chtĀ; jĀ-cĀ- nahradit tradiĀ•nĀ- pomĀ; ry a zavĀ©st nejspĀ-Ā; je kulturnĀ- marxismus, si jiĀ¾
vyzkouĀ; jely na minulĀ½ch protestech proti Zemanovi a BabiĀ; ovi, jak jsou mladĀ-
manipulovatelnĀ-, zvlĀ; Ā; Ā; Ā; kolnĀ- mlĀ; jdeĀ¾. A vĀ•bec ty nejmladĀ; Ā- dĀ; ti.

JenĀ¾e dĀ; jt volebnĀ- prĀ; vo od Ā; esti let by
bylo asi dost divnĀ©, tak to prosazujĀ- alespoĀ• od Ā; jestnĀ; jcti. PodivnĀ©, Ā¾e
anarchistickĀ½ nĀ; vrh podĀ; vĀ; j pĀ™edevĀ; Ā-m spĀ-Ā; je pravicovĀ½ STAN, tĀ-m vĀ-ce nĀ; jm to vĀ; jak
vyprovĀ-dĀ; j o Ā•Ā•elovosti takovĀ©ho nĀ; jvrhu.

AdolescentnĀ- spoleĀ•nost a jejĀ- ideĀ; jly

UĀ¾
dĀ; jvno neĀ¾ijeme ve spoleĀ•nosti, ve kterĀ© lidĀ© od 18 let pracujĀ- a zaklĀ; dajĀ-
rodiny. I dĀ™Ā-ve, kdy mladĀ½ muĀ¾ uĀ¾ ve svĀ½ch 21 letech Ā¾ivil Ā¾enu a nĀ; jakĀ© to
dĀ-tĀ, coĀ¾ bylo dost obvyklĀ©, byla hranice plnoletosti v 21 letech. Bylo to
tak sprĀ; vnĀ, pĀ™estoĀ¾e i tak toho jeĀ; jtĀ; moc o Ā¾ivotĀ; neznal, nicmĀ©nĀ uĀ¾ asi
vĀ; dĀ; l, co je potĀ™ebnĀ© k Ā¾ivotu a urĀ•itĀ; nemĀ; l ani Ā•Ā; jst z dneĀ; jnĀ-ch
adolescentnĀ-ch nĀ; jzorĀ-. RozhodnĀ; byl tedy pro politiku daleko vyspĀ; lejĀ; Ā- neĀ¾
dneĀ; jnĀ- mladĀ-. Dnes mnohĀ½m konĀ•Ā- puberta mnohdy aĀ¾ ve 30 letech, do tĀ© doby
jsou to jen adolescentnĀ- nĀ; jzory bez zodpovĀ; dnosti za rodinu, berou Ā¾ivot
v iluzĀ-ch a virtuĀ; lnĀ-m svĀ; tĀ; . To nenĀ- proto, Ā¾e by tito mladĀ- byli
zaostalĀ-, to je proto, Ā¾e jsou to vĀ; Ā•nĀ- studenti a mamĀ; jnci, dĀ; vĀ•ata jezdĀ-cĀ- po
svĀ; tĀ; a mĀ; nĀ-cĀ- partnery jako Ā; jaty, aniĀ¾ by mĀ; la rodinu - jednoduĀ; je zpĀ; sob
Ā¾ivota, kterĀ½ je adolescentnĀ-.

Ā; kola a vĀ; domosti o velkomĀ; stech svĀ; ta
nejsou nutnĀ© v souboru vĀ; domostĀ- nutnĀ½ch k rozhodovĀ; jnĀ- o politickĀ©m
smĀ; Ā™ovĀ; jnĀ-. Informace z internetu a mobilu jsou iluzornĀ-, spĀ-Ā; je jen nĀ; jzory
nĀ; koho jinĀ©ho nebo pĀ™Ā-mo virtuĀ; lnĀ- svĀ; t. PotĀ™ebnĀ½m souborem vĀ; domostĀ- se
stĀ; vajĀ- aĀ¾ zkuĀ; jnosti se sociĀ; lnĀ- skuteĀ•nostĀ- zemĀ; , ve kterĀ© Ā¾ijĀ-. A to ne
teoreticky na zĀ; jkladĀ; ideologie zĀ- skanĀ© na zahraniĀ•nĀ-ch Ā; kolenĀ-ch nĀ; kterĀ© ze
SoroĀ; jovĀ½ch organizacĀ-, ale na zĀ; jkladĀ; tvrdĀ© zkuĀ; jnosti s pracĀ- a rodinou.

Sklon k lehkovĀ; Ā¾nosti,
nezodpovĀ; dnosti a anarchistickĀ½m nĀ; jpadĀ; m je u souĀ•asnĀ© mladĀ© generace vĀ-ce neĀ¾

záměrně, a to i v politice nejmenované strany. Nic, co by podporovalo rodinu, nic, co by bylo ve prospěch společnosti, jen technické nebo anarchistické postmoderní vize. Ale strany, které mají zkušenosti politiky, by snad mohly mít větší rozum. Pokud ho nemají, je za tím nějaké, nějaké rozvratné cíl. To, co lze mladým odpustit, je neodpustitelné u starších zkušených politiků, protože tam je viditelný záměr.

Ne nadarmo je zážitek konfliktu generací mezi staršími politiky, kteří prošli životem buď politickým nebo podnikatelským, a těmi, kteří byli zvoleni davem mladých v současném adolescentním věku (do 30 let). To nejsou jen generace rozdávající kulturní chápání života, rozdávající v oblíbení hudby, větvě umění, oblíbení a vzhledu, to jsou naprosto odlišné hodnoty.

Zatímco starší mají jejtá vztah ke společnosti, která se bývá její součástí, jsou do určité míry schopni se pro ni obětovat, to je u mladých už jen přímě. Sami sebou, zejména je jen jednotlivec, společnost jakoby nepotřebuje. To je samozřejmě krájsně příměch k revoluci a anarchii. Zvláště, když je osloven vhodně lidem. Sounáležitost absentující ve vztahu k národu se projevuje v semknutí akčních skupin. To mohou být fotbalové kluby stejně jako politické nebo ideologické organizace.

Příměchod k postpravdivé společnosti

Co

se tedy změnilo? Něco už jsem naznačil: Adolescentní zpsob života inklinují k iluzám a o svát, snadno podlehnou ideologiám, obvykle těm krájsně vědeckým nebo ekologickým. To má svůj technický aspekt, tedy virtuální realitu v počítačích a mobilech, život bez toho, aby byl člověk nucen si realitu žsohat a příměchod k příměchod k rodině, tedy pracovat s hmotou a poznat příměchod k principy. To vede k neznalosti skutečném svát.

Druhý aspekt je ideologický, tedy univerzalistická ideologie, která chybějící v domosti nahrazuje. Do těch se potom promítají zájemry mocenských center. Ty navazují na naprostou neznalost života. V příměchod generacích by nikdo nenaslouchal takovému nesmyslu jako je genderový feminismus, každě by to odsoudil jako bláznovství. Dnes se naslouchá a dokonce i vědám tomu, že se lze pohlaví lehce změnit. Ono to samozřejmě technicky jde. Ale co je to potom za člověka?

Zalová rodinu? Máže mět dáti? Tak by znaly otázky lidí jejtá, příměchod lety. Totě ohledně manželství homosexuálních, totě o jakési příměchod multikulturalismu, tedy kultur různých v jednom městě bez společných pravidel, která nutně skončí v válkou (viz Sárii). Tyto iluze se vydávají za hodnoty. To je možné jen ve společnosti, která realitu nezná a znát nechce, o budoucnosti se odmítá bavit, zejména se jen o svůj hodonost nebo ideologický bláznovství.

Mocenská centra potěbují vyádit pravdu o životě a o svatě, protože jejich ideály jsou živé iluze. Lidé jsou v takových iluzích snadno manipulovatelní a vláda nad nimi je snadná. Nepotěbují ani zrušit svobodu, ani demokracii. Alespoň ne úplně. Stačí omezit nepotěbní zory nacionalistů a xenofobů a ovládnout politickou stranu. K tomu stačí peníze a ovládnutí sdělovacích prostředků a spolky, které vydávají občanskou společnost. Nebezpečím jsou pro nás nezávislé lidé, svoboda slova, svobodné volby, identita se státem a národem, která vede k nezájtnosti a nepotěbnosti angažovanosti pro svůj domov a jeho budoucnost.

Prostě musíme vymytím mozky vládnout peníze.

Touhu po nezájtnosti angažovanosti nasměrujme k charitativním projektům na pomoc uprchlákům, které pomůžeme a uděláme z nich měščinu, aby ji mohli opeřovat a rozdělovat vlády, a tím vládnout ještě pevněji nad společností.

K tomu všemu potěbují, aby rozhodovaly děti a lidé, které nic nespojuje, žádný národně-idea. Pak mohou zavést cokoli, jakoukoliv hloupost prohlásit za důležitou, jakoukoliv lež za pravdu. Pravdu zruší jako zbytečnou zátěž. Zavedou propagandu svých pseudohumánních vizí. Na základě je barevná revoluce adolescentů, která odstraní staré struktury, které mají nějakou zodpovědnost za společnost.

Metody jsou různé. Jednou z nich je kriminalizace těchto struktur na základě drobných selhání, propagandistická kampaň vykreslující je jako ruské agenty apod. Stojíme na prahu postpravdivého světa, ve kterém vize nebude od reality rozeznatelné. Je to jen na nás, jestli to dovolíme!

VLASTIMIL PODRACKÝ